

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z wniosku A. G.
przy uczestnictwie I. G.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 lipca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 7 marca 2013 r., sygn. akt V Ca [...],

1/ odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2/ zasądza od uczestniczki postępowania na rzecz
wnioskodawcy kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem
kosztów postępowania kasacyjnego;**

**3/ przyznaje radcy prawnemu R. M. od Skarbu Państwa
(Sąd Okręgowy w W.) kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł
powiększoną o należny podatek od towarów i usług z tytułu
kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu
uczestniczce postępowania w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej o występującą w sprawie nieważność postępowania oraz podnosi jej oczywistą zasadność.

Stanowiska skarżącej nie sposób jednak podzielić. Skarżąca w żadnym stopniu nie wykazała, że postępowanie przed Sądem apelacyjnym było dotknięte nieważnością postępowania. Wszystkie pisma procesowe, w tym także zawiadomienia o rozprawach były wysyłane na adres uczestniczki postępowania. W aktach sprawy znajdują się jej potwierdzenia odbioru pism pod wskazanym adresem. Sąd trzykrotnie dokonywał pod tym samym adresem doręczenia w drodze awizo zawiadomienia o rozprawie apelacyjnej, na której był przeprowadzony dowód z przesłuchania stron. Zdecydowanie eliminuje to ryzyko, iż uczestniczka nie otrzymała zawiadomienia o konieczności odebrania przesyłki z urzędu pocztowego. Poza tym wszakże uczestniczka odbierała pod tym samym adresem także późniejsze pisma (m.in. zawierające uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia). Oznacza to, że Sąd drugiej instancji zachował niezbędne środki ostrożności celem umożliwienia skarżącej uczestnictwa w postępowaniu i obrony swoich praw.

Szczegółowa analiza skargi nie uzasadnia także wniosku, że jest ona oczywiście uzasadniona. Podstawy skargi mają charakter polemiczny w stosunku do rozstrzygnięcia sądowego i sprowadzają się do odmiennej oceny okoliczności faktycznych w przedmiocie dokonywanych przez małżonków nakładów na majątek wspólny.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 13 § 2, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

Pełnomocnikowi uczestniczki z urzędu Sąd Najwyższy przyznał wynagrodzenie zgodnie z § 6a ust. 1 pkt 10 w zw. z § 6 pkt 6 w zw. z § 11 ust. 4 pkt 1 i w zw. z § 15 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej.

aw